

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 92. Novendecim Franciæ Episcoporum literæ ad Papam & Galliarum Regem in favorem quatuor Episcoporum contumacium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII. necnon ab ipomet Rege quædam
A. C. 1667. petrabat decreta, quæ quidem species
 præferrent pœnæ Episcopis contumacibus irrogandæ, re tamen ipsa eo collimarent, ut Episcopos incusso salutari terrore ad obedientiam Pontifici præstandam adigerent. Attamen, quominus Pontifex ad ipsam Episcoporum damnationem juxta Regis totiusque Cleri Gallicani vota procederet, obstabant difficultates quamplurimæ, & prudens majoris mali timor; haud enim incognitum erat, contumacium factionem auctoritate, numero & viribus indies crescere, eamque partium Regionum Ministrorum favore, partim Parlamenti imo & regii sanguinis firmarum patrociniis firmari, partim quatuor hisce Episcopis plerosque Sobonæ Doctores, Regni Curias, necnon etiam Religiosos in contumaciæ societatem pertrahi.

§ XCII.

*Novendecim Franciæ Episcoporum
 teræ ad Papam & Galliarum Regem
 in favorem quatuor Episcoporum
 contumacium.*

*Abrege de
 l'Hist. Eccl.
 tom. II.*

Enimvero haud vanus erat summi Pontificis timor; brevi enim Romæ notuit, quod novendecin alii Franciæ

Episcopi palam quatuor horum Præ- Sæc. XVII.
 fulum causam defendere decrevissent, A. C. 1667.
 & alii viginti Præsules adhuc secreto
 cum ipsis conspirarent. Erant autem
 hi novendecim, omnes doctrina æque
 ac pietate & auctoritate Præsules longe
 clarissimi, & quidem I. Henricus Gon-
 drinus Senonensis Archiepiscopus II.
 Felix Vialard Caralaunensis III. Bolo-
 niensis IV. Meldensis V. Engolismen-
 sis VI. Henricus Lavalus Rupellensis,
 VII. Gilbertus Choiseffius Convennen-
 sis VIII. Bernardus de Marmiesse Con-
 ferranus IX. Petrus de Montgaillard
 Pontipolitanus, X. Cæsar Estræus Lau-
 dunensis XI. Antonius Godeau Vincien-
 sis XII. Hercules de Vantadour Mi-
 rapolitanus XIII. Claudius Joli Aggen-
 nensis XIV. Santonensis XV. Hoden-
 curtius Rhedonensis XVI. Sueffionen-
 sis XVII. Franciscus Ambianensis
 XVIII. Tutellensis & XIX. Trecentis,
 omnes Franciæ Episcopi, qui suo
 chirographo & sigillo sequentem episto-
 lam munierunt, atque inter ceteros
 Antonius Godeau subscribere sollicita-
 tus exclamabat: *meo etiam sanguine, si
 opus fuerit, subscribam.*

Hi ergo die prima Decembris in
 quatuor contumacium Episcoporum
 favorem ad Clementem summum Pon-
 tificem.

Hist. Eccles. Tom. LXIII.

R

tifi-

Sæc. XVII. tificem literas dederunt, in quibus
A. C. 1667. præmissa gratulatione ad Pontificatum
 commemorant, quod Papa sibi coram
 hominibus immortalem gloriam, & coram
 Deo ingens meritum aquirent
 occasionem in præsentibus controver
 siis comparare posset; quod suorum que
 dem Prædecessorum Constitutiones circa
 quinque propositiones debita erga Sa
 dem Apostolicam submissione ab om
 nibus Franciæ Episcopis fuerint re
 ceptæ, proin præfati quatuor Episcopi
 quos a virtute, scientia, præprimis
 pietate erga Pontificias Constitutiones
 summis encomiis celebrarunt, falso
 inique fuerint accusati, perinde ac
 minus reverenter Constitutiones & fu
 mulam Alexandri VII. recepissent: quod
 enim, inquiebant ipsi, a fide quidam
 in suis de subscriptione mandatis disce
 criminantur, alienissima ab ipsis, Beati
 Pater, & inanis suspicio est. Quid enim
 in illis mandatis, quod vel a Catholice
 Strinxerunt norma, vel a Romanæ Sedis Re
 verentia tantillum deflectat? novum & in
 ditum apud nos nonnulli dogma pro
 runt, Ecclesiæ nempe decretis, quibus quo
 tidiana, nec revelata divinitus facta de
 duntur, certam & insallibilem constare ve
 ritatem, adeoque ipsa, non minus quam
 revelata in scripturis & traditione dogmata
 fide esse tenenda. Hoc vero dogma B. P.

quod ab omnibus antiquis, recentibusque Sæc. XVII.
 Theologis damnatum est, ex prædecessoris A. C. 1667.
 vestri Constitutionibus iidem, qui invexe-
 runt, stabilire nitebantur. Huic malo ut
 occurrerent prædicti Episcopi, simul &
 quorundam scrupulis mederentur, opposi-
 tam manifesto huic errori doctrinam, ma-
 nifestissimam simul & certissimam, in man-
 datis suis exposuerunt, humana scilicet nec
 divinitus revelata facta non omnimoda &
 infallibili certitudine ab Ecclesia defini-
 ri, ideoque in hujusmodi rebus nihil aliud ipsum
 a fidelibus exigere, quam ut sua decreta
 reverenter, ut par est, habeant. Quid in
 hac doctrina B. P. in Romanam Sedem ir-
 religiosum & injurium? imo quid non re-
 ligiosum & pium? cum non modo a sum-
 mis apostolicæ Sedis veneratoribus, ejus-
 que acerrimis vindicibus Baronio, Bellar-
 mino, Palavicino asserta & tradita sit, &
 eo nomine potissimum constabilita, quod
 eam ad vindicandam Ecclesiæ Authoritatem
 in sancendis fidei dogmatibus, & ad Hæ-
 reticorum criminationes repellendas necessa-
 riam judicarent. Ita sentire, si crimino-
 sum existimetur, non hoc proprium ipso-
 rum, sed omnium nostrum, immo totius
 Ecclesiæ crimen fuerit.

Quinimo non desuerunt, nec primi,
 nec postremi nominis Episcopi, qui idem
 prorsus quod illi præstiterunt, vel publicis
 mandatis, tametsi prælo non excussis, vel

*Sæc. XVII. quod non minus ponderis habet, in publicis
A. C. 1667. actis, sive tabulis, in quibus eandem
doctrinam explicarunt; plerique alii facti
se Clericis præbuerunt, quibus fortasse
quid addere in subscriptione libuit, dum
modo rectum & Orthodoxum.*

His subjunxerunt Episcopi, „nobis
„mus autem fidem habere rumori, quod
„spargitur, actum iri cum Episcopis
„modo in Francia haud usitato contra
„Canones, nec dubitamus, quin Cælestis
„fratres nostri, qui decus & ornamentum
„sunt Ordinis Episcopalis, saltem
„sua persuasione, summam Sedi Apostolicæ
„venerationem & obsequium præstaturi,
„sint præstituri, si igitur Sanctitas
„precibus nostris annuat, cessabimus
„illico omnes altercationes, & persequi
„fidelibus adeo exoptata Ecclesiæ Gallicanæ
„reddetur, Sanctitati suæ gratiosa,
„riosa, & omnibus necessaria.”

Præter has literas novendecima die
Episcopi die quarta Februarii anno sequenti
quanti aliam ad Regem epistolam perscripserunt,
in qua quatuor hosce Episcopos immodicis
laudibus efferebant, eosque non ob fidem,
Constitutiones Pontificias, earumque declarationes
sed propter novam, & religioni, Regni honori,
& Regni securitati noxiæ doctrinam, qua
summo Pontifici infidelitas in factis soli Deo
propria attribuitur.

buitur, vexari afferebant, simulque Regem haud dissimulanter fuggillabant, quod ipsemet in Regni sui Curiis Sorbonæ doctrinam, quæ contra Pontificis auctoritatem longe apertius, quam horum Præfulum sententia pugnat, promulgari iussisset, proin hæc sentiendi libertas quatuor hisce Episcopis auferri non posset, quin simul cuncta, quæ Rex ad Regni iuriumque suorum conservationem adeo necessaria duxit, everterentur. Postea querebantur, quod Pontifex Judicum numerum ad *novem* contra Cleri privilegia restrinxisset, ac propterea *Canones & prima æquitatis naturalis principia* evertisset. Verum hæc epistola tantopere displicuit Regi, ut per Harlayum suum Procuratorem Parlamento Parisiensi significari iusserit, se haud ignorare illicitos conventus & fraudes, quibus Episcopi, ut cuidam epistolæ ad Regem directæ subscribe- rent, sollicitantur, horum autem artes non nisi ad perturbandam Ecclesiæ pacem, & infringendam Regis Declarationem & Papæ Constitutiones, quæ Parlamenti actis nuper insertæ fuissent, collimare: Eapropter Parlamentum die decima nona Martii an. sequenti in hosce pacis perturbatores, scilicet præfatæ Epistolæ Authores, inquiri iussit, simulque dictam Episcoporum Epistolam vel

Sæc. XVII.
A. C. 1667.

Sæc. XVII. alia ejusmodi scripta typis edi, diventi
A. C. 1667. aut in vulgus spargi inhibuit. Interim
 tanquam Judices a Papa delegati erant
 Tolosanus & Bituricensis Archiprae-
 fules, & Episcopi Vauriensis, Lute-
 vanus, Mimatensis, Sueffionensis, Do-
 lentis, San - Maclovianus, & Lombor-
 riensis, quibus omnibus jam Alexan-
 der VII. Papa demandatæ facultatæ
 diplomata submiserat.

§. XCIII.

*Monasteriensium Canonorum diffidii
 circa Coadjutoris electionem.*

Tuld. Hist.
decenn. 1. 3.
pag. 276. Jam anno Christi millesimo sexcenti-
 simo sexagesimo quinto Alexander
 VII. Pontifex Maximus, qui sapientia
 sua res futuras ut præsentis intue-
 assuetus, Monasteriensem Ecclesiam
 gravibus diffidiis turbatum iri prospere-
 rat, die vigesimo sexto Septembris ad Ca-
 thedralis Ecclesie Monasteriensis Cano-
 nicos literas dedit, quibus eos imper-
 hortabatur, ut quantocius Coadjutores
 aliquem eligant cum futura successio-
 ne moderno præfule quondam ad æternam
 præmia vocato, cum de successore ageretur
 dissensio & paucorum ambitio prioribus
 lis denuo latus aperiant, illaque bona
 commoda, quæ multo auro & sanguine
 parta sunt, perdantur, ac partibus in